

11-03-2018 প্ৰাতঃমুৰলী

ওম শান্তি

“অব্যক্ত মহাবাক্য”

ৰিভাইজ: 09-05-1983 মধুবন

“ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ শৃংগাৰ - স্মৃতি, বৃত্তি আৰু দৃষ্টিৰ স্বচ্ছতা (পৰিত্ৰতা)”

আজি বাপদাদাই সকলো ব্ৰাহ্মণ সন্তানৰ শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মক চাই আছেহঁক। যি কৰ্মৰ ৰেখাৰ দ্বাৰাইহে বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যতৰ ভাগ্যৰেখা অংকিত হৈ আছে। সকলো ব্ৰাহ্মণৰে কৰ্মৰ ৰেখা বা কৰ্ম কাহিনী বা কৰ্মৰ খাতা চাই আছিল। দৰাচলতে তোমালোক ভাগ্যবিধাতা পিতাৰ, কৰ্মৰ গূঢ় গতি জানোতা পিতাৰ প্ৰত্যক্ষ সম্পত্তিৰ অধিকাৰী সন্তান হোৱা। লগতে ভাগ্যবিধাতা বাপদাদাই সকলো সন্তানকেই সোণালী সুযোগ দিছে যে বিধাতাৰ সন্তান হোৱা সেইবাবে যিয়ে যিমান ভাগ্য গঢ়িব বিচৰা, যিমানেই সৰ্বপ্ৰাপ্তি স্বৰূপ হ'ব বিচৰা, প্ৰত্যেকৰে সম্পূৰ্ণ অধিকাৰ আছে। অধিকাৰ দিয়াত নম্বৰ নাই, ফ্ৰিডম আছে অৰ্থাৎ সম্পূৰ্ণ স্বতন্ত্ৰতা আছে। আৰু লগতে ড্ৰামা অনুসৰি বৰদানী সময়ৰো সহযোগ আছে। সেয়াও সকলোৰে বাবে সমান। তথাপিও ইমান সোণালী সুযোগ পোৱা স্বত্বেও, বেহদৰ প্ৰাপ্তিকো ক্ৰম অনুসৰি হৰলৈ লৈ আহা। পিতাও বেহদৰ, অধিকাৰো বেহদৰ, সম্পত্তিও বেহদৰ কিন্তু লওতা ক্ৰমিক নম্বৰ আনুসৰি হৈ যায় - এনেকুৱা কিয়? সংক্ষেপত ইয়াৰ দুটি কাৰণ আছে। এটি বুদ্ধিত স্বচ্ছতা নাই ক্ৰিয়াৰ নহয়। দ্বিতীয়তে প্ৰতিটো খোজত সাৱধান নহয় অৰ্থাৎ কেয়াৰফুল নহয়। এই দুটা কাৰণতে ক্ৰমিক নম্বৰ অনুসৰি হৈ যায়। মূখ্য কথা হৈছে স্বচ্ছতাৰ। ইয়াকেই পৰিত্ৰতা বা প্ৰথম বিকাৰৰ ওপৰত বিজয়ী বুলি কোৱা হয়। যেতিয়া ব্ৰাহ্মণ জীৱন নিজৰ কৰি লৈছা তেন্তে ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ মূখ্য আধাৰ বুলি কোৱা, নৱীনতা বুলি কোৱা, অলৌকিকতা বুলি কোৱা, জীৱনৰ শৃংগাৰ বুলি কোৱা সেয়া হৈছেই পৰিত্ৰতা। ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ প্ৰত্যাহ্বানেই হৈছে কামজীৱ হোৱা। এয়াই হৈছে অসম্ভৱক সম্ভৱ কৰি দেখুওৱা, শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞান আৰু জ্ঞান দাতাৰ লক্ষণ। যিদৰে নামধাৰি ব্ৰাহ্মণৰ চিন টিকনি আৰু লগুণ সেইদৰে সাঁচা ব্ৰাহ্মণৰ চিন হৈছে পৰিত্ৰতা আৰু মৰ্যাদা সমূহ। জন্ম বা জীৱনৰ চিন সেয়াতো সদায় বজায় ৰাখিবলগীয়া হয়, নহয় জানো। পৰিত্ৰতাৰ প্ৰথম আধাৰমূৰ্ত পইণ্ট হৈছে “স্মৃতিৰ পৰিত্ৰতা”। মই কেৱল আত্মা নহও কিন্তু মই শুদ্ধ পৰিত্ৰ আত্মা। আত্মা শব্দটো সকলোৰে কয় কিন্তু ব্ৰাহ্মণ আত্মাই সদায় এনেকৈ কয় যে মই শুদ্ধ পৰিত্ৰ আত্মা। শ্ৰেষ্ঠ আত্মা, পূজ্য আত্মা, বিশেষ আত্মা। এই স্মৃতিৰ পৰিত্ৰতাই হৈছে আধাৰমূৰ্ত। গতিকে প্ৰথম আধাৰ মজবুত কৰিছানে? এইটো বৃত্তি সদায় স্মৃতিত থাকেনে? যেনেকুৱা বৃত্তি তেনেকুৱা কৰ্ম স্বতঃ হয়। প্ৰথমতে স্মৃতিৰ স্বচ্ছতা লাগে। তাৰ পিচত বৃত্তি আৰু দৃষ্টিৰ। যেতিয়া স্মৃতিত পৰিত্ৰতা আহি গৈছে যে মই পূজ্য আত্মা হওঁ তেন্তে পূজ্য আত্মাৰ বিশেষ গায়ন কি বাৰু? সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী, সৰ্বগুণ সম্পন্ন, ১৬ কলা সম্পূৰ্ণ। এয়াই পূজ্য আত্মাৰ যোগ্যতা। তেনে আত্মা স্বতঃ নিজকে আৰু সকলোকে কেনেকুৱা দৃষ্টিৰে চাব? অলৌকিক পৰিবাৰ বা লৌকিক পৰিবাৰ বা লৌকিক স্মৃতিত থকা আত্মা বুলিয়েই কোৱা, সকলোৰে প্ৰতি পৰম পূজ্য আত্মা হয় বা পূজ্য বনাব লাগিব এইটো দৃষ্টিত থাকক। পূজ্য আত্মাসকল অৰ্থাৎ অলৌকিক পৰিয়ালৰ আত্মাসকলৰ প্ৰতি যদি কোনোধৰণৰ অপৰিত্ৰ দৃষ্টি যায় যে তেন্তে এয়া স্মৃতিৰ ভেটি দুৰ্বল হোৱা সূচাব আৰু এয়া মহা-মহা-মহাপাপ। যিকোনো পূজ্য আত্মাৰ প্ৰতি অপৰিত্ৰতাৰ অৰ্থাৎ দৈহিক দৃষ্টি যদি যায় যে এওঁ সেৱাধাৰি বহুত ভাল, এই শিক্ষক জন বহুত ভাল। কিন্তু ভাল কি? ভাল হৈছে উচ্চ স্মৃতি আৰু উচ্চ দৃষ্টিৰ। যদি সেই উচ্চ চিন্তন নাই তেন্তে ভাল কিহৰ। এয়াও সোণালী মৃগমায়াৰ ৰূপ, এয়া সেৱা নহয়, সহযোগ নহয় কিন্তু নিজক আৰু সকলোকে বিয়োগী বনোৱাৰ আধাৰ। এইটো কথাৰ ওপৰত বাৰে বাৰে মনোযোগ দিবা।

পিতাৰ দ্বাৰা নিমিত্ত হোৱা শিক্ষক বা সহযোগী হোৱা আত্মাসকল ভাতৃয়েই বা ভগ্নীয়েই হওক, কিন্তু সেৱাধাৰী আত্মাৰ সেৱাৰ মূল লক্ষণ ত্যাগ আৰু তপস্যা। এই লক্ষণৰ আধাৰত সদায় ত্যাগী আৰু তপস্বীৰ দৃষ্টিৰে চাবা দৈহিক দৃষ্টিৰে নহয়। শ্ৰেষ্ঠ পৰিয়াল গতিকে সদায় শ্ৰেষ্ঠ দৃষ্টি ৰাখিবা কিয়নো এই মহাপাপে কেতিয়াও প্ৰাপ্তি স্বৰূপৰ অনুভৱ কৰাব নোৱাৰে।

সদায়েই কিবা নহয় কিবা কৰ্মত, সংকল্পত, সম্বন্ধ-সম্পৰ্কত ডিফেক্ট (বেয়া) বা ইফেক্ট (প্ৰভাব) ইয়াৰে তল ওপৰ চলি থাকিব। কেতিয়াও পাৰফেক্ট (শ্ৰেষ্ঠ) স্থিতিৰ অনুভৱ কৰিব নোৱাৰিবা সেইবাবে মনত ৰাখিবা পূজ্য আত্মাৰ সলনি পাপ আত্মাটো হৈ যোৱা নাই। এই এটা বিকাৰৰ পৰা অন্য বিকাৰৰ স্বতঃ উৎপন্ন হৈ যায়। কামনা পূৰণ নহলে খং ৰূপী লগৰী প্ৰথমে আহিব সেইবাবে এইটো কথা পাতল বুলি নাভাবিবা, ইয়াত এলেছ্ৱা নহ'বা। বাহিৰৰ পৰা শুভ সম্বন্ধ আছে, সেৱাৰ সম্বন্ধ আছে - এই ৰয়েল (মার্জিত) ৰূপৰ পাপক নবঢ়াবা। এই পাপৰ যিয়েই দোষী নহওঁক, কিন্তু আনক দোষী বনাই নিজৰ প্ৰতি এলেছ্ৱা নহ'বা। "মই দোষী" যেতিয়ালৈকে এইটো সাৱধানতা নাৰাখিবা তেতিয়ালৈকে এই মহাপাপৰ পৰা মুক্ত হ'ব নোৱাৰিবা। যিকোনো প্ৰকাৰৰ, মনৰ সংকল্পৰে, বাণীৰে বা সম্বন্ধ-সম্পৰ্কত বিশেষ অধীন হোৱাতো এয়া আসক্তিৰ চিন, আৰু একো নকৰো কেৱল কথা পাতো, এই কথনৰ অধীন হোৱাও আসক্তিৰ অংশ। যদি সেৱাৰ সহযোগৰ প্ৰতিও বিশেষ অধীনতা আছে, তেন্তে এয়াও আসক্তি। আৰু যেতিয়া কোনো ইংগিত পোৱা যায় তেতিয়া ইংগিতক ইংগিতেৰেই শেষ কৰি দিব লাগে। যদি জেদ কৰা আৰু সিদ্ধ কৰা, স্পষ্টীকৰণ দিয়াৰ চেষ্টা কৰা, তেন্তে ভাবিবা স্পষ্টীকৰণ নিজৰ পাপৰেই কৰা। কথাৰ নকৰা, পাপৰ ৰেখা আৰু দীঘলীয়া কৰি গৈ থাকা সেয়েহে যেতিয়া আছাই বিশ্ব পৰিৱৰ্তনৰ কাৰ্য্যত তেন্তে স্ব-পৰিৱৰ্তন কৰি লোৱা এয়াই বুদ্ধিয়কৰ কাম। যদি একো নায়েই তেন্তে না কৰি দিয়া অৰ্থাৎ কথাৰ চিন-চাবেই নোহোৱা কৰি দিয়া। এইটো কিয়, এনেকুৱা কিয়, এয়াতো চলেই। এয়া বায়ুমণ্ডলৰ অগ্নিত তেল ঢলাৰ নিচিনা কথা, জুই আকৌ বেছিকৈ বঢ়োৱা হয়। কথাক বঢ়োৱা হয়। সেইবাবে ফুলষ্টপ লগাব লাগে। হয় বা নহয় এই যুজৰ মাজত নাযাবা। কিন্তু সংকল্প, কথন আৰু সম্পৰ্কত পৰিৱৰ্তন আনিবা। এয়াই হৈছে বিধি এই পাপৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ। বুজিলা! ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালত এই সংস্কাৰৰ যাতে নাম চিহ্নই নাথাকে। আচ্ছা পিছত শুনাম খং মহাভূত কি।

এয়াই বিশেষ গুৰুত্ব দিবলগীয়া কথা। যিয়েই আহিছা বিশেষ বল ভৰাব আহিছা। যিকোনো কমজোৰ সংস্কাৰক সদাকালৰ বাবে সমাপ্ত কৰিব আহিছা। গতিকে কমজোৰ সংস্কাৰৰ সমাপ্তি সমাৰোহ কৰি যাবা। এই সমাৰোহ উৎযাপন কৰিবা নহয়! হোৱাতো বিশেষ পূৰণি সকলৰ দল। তোমালোকে যেতিয়া সমাৰোহ পালন কৰিবা তেতিয়া নতুনেও উৎসাহ-উদ্দীপনাত আহিব। এনেকুৱা নহয় যাতে প্ৰতি বৰ্ষতে এই সমাৰোহ পালন কৰিব লগীয়া হ'ব। এবাৰৰ এই সমাৰোহ পিছত সম্পন্ন সমাৰোহ! সদাকালৰ বাবে সমাপ্তি সমাৰোহ পালন কৰিবা নহয়! ইয়াত মাতা সকলো আহি যাব, অধৰকুমাৰো আহি যাব। এনেকুৱা নহয় যে কেৱল পাণ্ডবে পালন কৰিব। কুমাৰী সকলেও পালন কৰিব, শিক্ষক সকলেও পালন কৰিব। অধৰকুমাৰীসকলেও পালন কৰিব। সকলোৱে মিলি সমাৰোহ পালন কৰিবা। ঠিক আছে নহয়। কুমাৰীসকল শক্তি হোৱা নহয়! গতিকে শক্তি ৰূপৰ সমাৰোহ পালন কৰিবা নহয় অচ্ছা।

সদায় নিজৰ প্ৰতি শুভচিন্তক, সদায় স্ব-পৰিৱৰ্তনৰ কাৰ্য্যত প্ৰথমে মই, এইটো পাঠত প্ৰথম নম্বৰ হওঁতা, সদায় সংকল্প, বাণী আৰু সম্পৰ্কত সকলোৰে প্ৰতি বেহদৰ স্মৃতি স্বৰূপ, সদায় স্বচ্ছতা আৰু সাৱধানত থাকোতা, এনেকুৱা পৱিত্ৰ পূজ্য আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

কুমাৰৰ প্ৰতি অব্যক্ত বাপদাদাৰ মধুৰ মহাবাক্য:-

সদায় নিজক প্ৰতিতো খোজত সাক্ষী আৰু সদায় পিতাৰ সংগী বুলি অনুভৱ কৰানে? যি সদায় সাক্ষী হ'ব তেওঁ সদায় প্ৰতিতো খোজ দিওঁতে কৰ্ম বন্ধনৰ পৰা অনাসক্ত আৰু পিতাৰ মৰমৰ, এনেকুৱা সাক্ষীপন অনুভৱ কৰানে? কোনো কৰ্ম ইন্দ্ৰিয়ই নিজৰ বন্ধনত যাতে নাবান্ধে, ইয়াকেই কোৱা হয় সাক্ষী। এনেকুৱা সাক্ষী হোৱানে? কোনো কৰ্মই যদি নিজৰ বন্ধনত বান্ধে তেতিয়াহ'লে তেওঁক সাক্ষী বুলি কোৱা নহ'ব, বান্ধ খাওঁতা বুলি কোৱা হ'ব, অনাসক্ত বুলি কোৱা নহ'ব। কেতিয়াও চকুৰেও যাতে নঠগায়। শাৰীৰিক সম্বন্ধত আহা অৰ্থাৎ চকুৰে ঠগ খোৱা। গতিকে কোনো কৰ্মেইন্দ্ৰিয়ই যাতে নঠগায়। সাক্ষী হৈ থাকা আৰু সদায় বাবাৰ লগত থাকা। প্ৰতিতো কথাত পিতা স্মৃতিলৈ আহক। মহান আত্মাও নহয়,

নিমিত্ত আত্মাও নহয় কিন্তু পিতাহে যাতে স্মৃতিত আছে। যেতিয়া কোনো কথা আছে তেতিয়া প্ৰথমতে পিতা মনলৈ আহে নে নিমিত্ত আত্মা মনলৈ আহে? সদায় এজন পিতা আন কোনো নাই, আত্মাবিলাক সহযোগী কিন্তু লগৰী নহয়। লগৰীতো পিতা। সহযোগীক নিজৰ লগৰী বুলি ভবা, এয়া ভুল। গতিকে সদায় সেৱাৰ লগৰী কিন্তু সেৱাত সংগী পিতা। নিমিত্তই সহযোগ দিয়ে, সদায় এনেকুৱা স্মৃতি স্বৰূপ হোৱা! কোনো দেহধাৰীক লগৰী বনালে উৰন্ত কলাৰ অনুভৱ নহ'ব, সেইবাবে প্ৰতিতো কথাত কেৱল বাবা-বাবা মনত থকা উচিত। কুমাৰসকল ডবল লাইট, স্বভাৱ-সংস্কাৰৰো বোজা নাই। ব্যৰ্থ সংকল্পৰো বোজা নাই। ইয়াকে কোৱা হয় পাতল। যিমান পাতল হ'ব সিমান সহজে উৰন্ত কলাৰ অনুভৱ কৰিব। যদি অলপো কষ্ট কৰিব লাগে তেন্তে নিশ্চয় বোজা আছে। গতিকে বাবা-বাবাৰ আধাৰ লৈ উৰি গৈ থাকা। এয়াই অবিনাশী আধাৰ।

আত্মিক তৰুণ দল শান্তিকাৰী, কল্যাণকাৰী দল। সদায় বিশ্বত শান্তি প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰ্য্যত নিমিত্ত, তেওঁলোক হৈছে অশান্তি বিয়পোৱাৰ আৰু তোমালোক হ'লা শান্তি বিয়পোৱাৰ নিমিত্ত। এনেদৰে নিজক ভাবনে? তৰুণ দলৰ প্ৰতি ৰাজনীতিৰ লোকসকলৰো আশা থাকে আৰু বাপদাদাৰো আশা থাকে। আশা পূৰণ কৰোতা হোৱা নহয়। সন্তান সদায় পিতাকৰ আশা পূৰণ কৰোতাই হয়। গতিকে সফলতাৰ তৰা হৈ চৰকাৰলৈ এই শক্তিশালী আৱাজ পঠোৱা যে আমি বিজয়ী ৰত্ন। এতিয়া চাম কোনতো দলে আৰু ক'ত প্ৰথমে এই পতাকা উৰুৱায়। কেতিয়াও নিজৰ শক্তিক অপব্যৱহাৰ নকৰিবা। সদায় এইটো মনত ৰাখিবা আমাৰ ওপৰত বহুত গধুৰ দায়িত্ব আছে। এজন যদি কমজোৰ হয় এজনৰ পিছত আনজনৰ সম্বন্ধ আছে। আমি দায়িত্বশীল এইটো স্মৃতি সদায় ৰাখিবা। যি কৰ্ম তোমালোকে কৰিবা তোমালোকক দেখি আনেও কৰিব, সেইবাবে সাধাৰণ কৰ্ম নহয়, সদায় শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম কৰোতা, সদায় অচল থাকোতা। অচ্ছা।

বিদায়ৰ সময়ত - সকলো সন্তানৰ প্ৰতি শুভ্ৰভাত

চাৰিওদিশৰ সকলো শ্ৰেষ্ঠ আত্মাক বা বিশেষ আত্মাক বাপদাদাই মধুবন বৰদান ভূমিত সম্মুখত চাই স্মৰণ আৰু মৰম তথা সকলোকে শুভ্ৰভাত দিছে। গোটেই দিনটো স্মৰণ আৰু মৰমৰ পালনাত থাকিবা। এই স্মৰণ আৰু মৰমেই শ্ৰেষ্ঠ পালনা। এই পালনাতে সদায় থাকিবা আৰু এই ঈশ্বৰীয় স্মৰণ মৰম সকলো আত্মাকে দি তেওঁলোকৰো শ্ৰেষ্ঠ পালনা কৰিবা। স্মৰণ মৰমেই পালনা ৰূপী দোলা, যি দোলাৰেই পালনা হয়। আৰু শুভ্ৰভাত শক্তিশালী অমৃত বুলিয়েই কোৱা বা ঔষধ বুলিয়েই কোৱা বা শ্ৰেষ্ঠ ভোজন বুলিয়েই কোৱা, যিয়েই কোৱা। এনেকুৱা শক্তিশালী বনোৱাৰ শুভ্ৰভাত আৰু পালনাৰূপী স্মৰণ মৰমৰ দোলা। এই দোলাত সদায় থাকিবা আৰু এই শক্তিৰে ভৰপূৰ হৈ সদায় থাকিবা। এনেদৰে সদায় স্মৃতি স্বৰূপ হৈ থকা সকলো সন্তানক শুভ্ৰভাত। অচ্ছা।

***বৰদান:-** আগ-পিচ ভাবি বুজি সকলো কাৰ্য্য কৰোতা জ্ঞানী আত্মা ত্ৰিকালদৰ্শী হোৱা।

যি সন্তানে ত্ৰিকালদৰ্শী অৰ্থাৎ তিনি কালৰে জ্ঞান বুদ্ধিত ৰাখি, আগ-পিচ ভাবি কৰ্ম কৰে তেওঁ প্ৰতিটো কৰ্মতে সফলতা প্ৰাপ্ত কৰে। এনেকুৱাও নহয় যে বহুত ব্যস্ত আছিলো সেইবাবে যি কামেই সম্মুখত আহিল সেয়া কৰা আৰম্ভ কৰিলো, নহয়। কোনো কৰ্ম কৰাৰ আগতে এয়া অভ্যাস হোৱা উচিত যে প্ৰথমতে তিনিও কালৰ কথা ভাবিব লাগে। ত্ৰিকালদৰ্শী স্থিতিত স্থিত হৈ কৰ্ম কৰিলে কোনো কাৰ্য্য ব্যৰ্থ বা সাধাৰণ নহ'ব।

***শ্লোগান:-** নিজৰ সম্ভ্ৰষ্ট আৰু সুখী জীৱনৰ দ্বাৰা সেৱা কৰা তেতিয়া কোৱা হ'ব সচাঁ সেৱাধাৰী।

!!ওম শান্তি!!
